

Een grote ster ...

Als wij denken aan 'grote sterren' dan denken we misschien aan die grote namen die een 'ster' kregen op de beroemde Walk of Fame in Hollywood. Jezus was heel anders dan die 'grote sterren'.

Net zoals een ster aan de hemel bracht hij licht in het leven van mensen. Hij nodigt ook ons uit om een lichtpuntje te zijn... .

Ooit, heel lang geleden, werd er op een nacht een kindje geboren. Het was midden in de winter en ijskoud. En weet je wat het ergst van al was? Er was niemand in de buurt. Er werd geen champagnefles ontkurkt, want wie zou ervan moeten drinken. Er werden geen geboortekaartjes verstuurd, want wie zou er moeten komen. "Het is mijn grootste wens", zei de vader. "Het is mijn grootste wens dat ooit iemand naar mijn kindje zal omkijken. Het is mijn grootste wens dat ooit iemand iets zal zien in dit kindje". En enkele sterretjes, hoog

aan de hemel, kregen tranen in hun ogen toen ze de wens van die vader hoorden. "Kom", zei één van de kleine sterretjes, "laat ons naar beneden vallen om de wens van die vader te vervullen". "Ach", bromde een oude ster, "jullie zijn nog veel te klein om door te nacht te dwalen. Jullie zouden opgeslokt kunnen worden door de kleine of de grote beer. En denken jullie nu echt dat jullie beneden kunnen komen? Weten jullie wel hoeveel energie dat kost? Voor jullie beneden zijn, is jullie lichtje helemaal gedoofd". "En toch", dacht één van de kleine sterretjes, "en toch wil ik de wens van die vader vervullen". En toen het dag werd en zij zelf bijna onzichtbaar was geworden, liet ze zich stiekem naar beneden vallen. En je gelooft het of niet, maar onderweg kwam dat kleine sterretje nog twee andere sterretjes tegen. Samen met hen viel het sterretjes steeds verder naar beneden. "Zou het waar zijn", zei één van de sterretjes angstig, "zou het waar zijn dat onze lichtjes doven wanneer wij naar beneden gaan?". "Ik weet het niet", antwoordde een ander sterretje, "maar ik moet wel toegeven dat ik jou eigenlijk niet meer zo goed zie". En toen het terug donker werd, zagen ze het allemaal. De reis naar de aarde kostte hen zoveel energie dat hun lichtje klein en bijna onzichtbaar was geworden. "We doven echt", riep één van de sterretjes in paniek. "Tja", zuchtte een ander, "energie om helemaal terug te gaan, hebben we toch niet meer". En zo vielen de drie kleine sterretjes steeds verder naar beneden. Toen kwamen ze aan bij de stal. "Zie jij het kindje?", vroeg één van de sterretjes. "Nee", zuchtte een ander, "mijn lichtje is niet sterk genoeg. Heel die reis voor niets". "Hé, wacht eens even", zei het derde sterretje, "als we nu eens heel dicht bij elkaar gaan staan". En zo gezegd, zo gedaan. De drie kleine sterretjes staken hun koppen bij elkaar en samen vormden hun kleine lichtjes, die bijna onzichtbaar geworden waren, één grote vlam. En in dat licht zagen ze het kindje. En het kindje lachte zo liefjes dat die sterretjes helemaal 'licht' werden van binnen. En hun licht begon te groeien en te groeien en te groeien. En zo komt het dat er met kerstmis één grote ster aan de hemel stond. Allemaal door die wens van die vader. Want door de wens van die vader waren de sterretjes naar beneden gevallen. Dus ... als je nog eens een vallende ster ziet, doe dan zeker een wens.

Wat wens jij voor je kindje(s)?

Ik knipte wat sterretjes om in de kerstboom te hangen. Allen tekende we op een sterretje wat we heel graag zouden willen. Luuk van 3 tekende een bal. Ik tekende een lachend kindje. "Ik wens dat jij heel gelukkig wordt en veel lacht", zei ik. Elke avond wijst hij nu naar mijn ster en vervolgens kijkt hij mij met een grote glimlach aan. Mooi toch!

Jezus,

Jij die bent:
zon en licht,
ster en straal,

maak ook mij:
glimmend als een ster,
glunderend als de zon,
warm als een zachte vlam.